

РЕШЕНИЕ

№ 4456

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4037** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от А. Д. А. чрез адв. В. Ч. срещу Решение № 841 от 09.03.2022г. по НАХД № 10533/2021г. по описа на СРС, 2 състав, с което е потвърдено и изменено наказателно постановление /НП/ №21-4332-007164/08.04.2021г. на началник група при отдел „Пътна полиция”, СДВР. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноси за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция”, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от

ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 19.03.2021г., около 22:30ч., в [община], по Автомагистрала А-6 (С.), с посока на движение от [населено място] към [населено място] управлявал личния си лек автомобил "Нисан П.", с рег. [рег.номер на МПС] . Преди тунел М. Б., въпреки действащите ограничения на скоростта, той предприел рязко изпреварване на лек автомобил, придвижващ се пред него в средната лента, която маневра била забелязана от полицейски автопатрул в състав: В. П. К. и Р. С. Л. - служители към ОПП –СДВР, които подали сигнал за спиране със стоп - палка образец С 8 към водача, приканвайки го да преустанови движението си. След като водачът не се е подчинил и продължил да се движи, свидетелите К. и Л. го последвали, като подавали многократно сигнали – звуков и светлинен, изисквайки по този начин от него да спре. След като успели да застигнат и спрат нарушителя, полицейските служители се приближили към него, легитимирали се и изискали документи за водача и превозното средство и разпоредили водачът да се върне обратно до точката на контрол на осветено място за негова и на контролиращите безопасност, за да му бъде съставен АУАН. А. представил СУМПС, но не и контролния си талон към него, тъй като не го носел у себе си. Възникнал спор и касаторът подал оплакване до телефон 112, администриран от Дирекция „Национална система 112“ – МВР с оплакване за грубо отношение от страна на полицейските служители, в резултат на което на място пристигнал и втори екип на ОПП – СДВР. При така установените факти свидетелят К. преценил, че са извършени от водача две нарушения на правилата за движение по пътищата. Поради това съставил срещу него и Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 336829/19.03.2021г., в който били отразени обстоятелствата по констатираните нарушения и правната им квалификация, а именно по чл.103 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Актът не е бил подписан от сочения в него нарушител, поради което отказът му бил удостоверен с подписа на един свидетел.

Въз основа на АУАН е издадено НП №21-4332-007164/08.04.2021г. на началник група при отдел „Пътна полиция”, СДВР, с което на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП на А. са наложени наказания „глоба” в размер на 200,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 2 /два/ месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, а на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП, за нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП – глоба в размер на 10,00 лева.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните административни нарушения, същите не съставляват маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН. По отношение на административното нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП е изложил доводи, че наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 лева по чл. 183, ал. 1, т.1 от ЗДвП, е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер. СРС е изменил НП в частта, с която на А. са наложени наказание „глоба“ в размер на 200 лева и наказание

„лишаване от право да управлява МПС“ за 2 месеца по чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл.103 от ЗДвП, като е намален размера на наложените му наказания на „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. СРС е констатирал, че при издаване на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Счел е, че както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57 ЗАНН. Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящия състав на съда. Неоснователни са направените оплаквания, тъй като при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила.

Решаващият състав, на базата на събраните в производството по делото доказателства, е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е изградил правилни и обосновани правни изводи.

Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл.103 от ЗДвП, а именно на 19.03.2021г., около 22:30 часа, на автомагистрала А- 6, преди тунел М. Б. водачът е управлявал лекия си автомобил и въпреки подадения му ясен и недвусмислен сигнал със „стоп – палка“ от патрулиращи полицаи, не е спрял съобразно указанията на контролните органи на СДВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В случая сигналът за спиране е бил подаден със "стоп-палка" - образец на МВР, от излязъл на пътното платно униформен полицейски служител. Това е съобразено в цялост с текста на чл. 170, ал. 3 от ЗДвП, според който: "При спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицаи може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет".

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя извода на СРС, че А. е възприел подадения му сигнал за спиране, въпреки което е демонстрирал неподчинение и продължил движението си, за да избегне проверката. Не се споделят доводите на СРС за намаляване на размера двете наказания към минималния им размер, предвиден в закона поради липсата на смекчаващи отговорността на водача обстоятелства, както и множеството му нарушения по ЗДвП. Въпреки това, предвид забраната за влошаване положението на нарушителя, тъй като делото е образувано по негова жалба, съдът следва да потвърди решението на СРС в частта му, с която е изменил НП и е намалил до законовия минимум размера на наложените наказания, а именно „глоба“ в размер

на 50 лева и „лишаване от право на управление на МПС“ за срок от един месец. От събраните по делото доказателства несъмнено е установено извършването и на административно нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, свързано с изискването водачите при управление на МПС да носят със себе си свидетелството за управление на МПС и контролния талон към него. Контролният талон към СУМПС не се е намирал във фактическата власт на водача, като същият не е предоставил и смислено обяснение за така констатираната липса. Установено е, че този официален удостоверителен знак не е бил изнет по административен или съдебен ред. Съгласно чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП санкцията е абсолютно определена, поради което не съществува юридическа възможност да бъде намалена, предвид действието на императивната разпоредба на чл. 27, ал. 5 ЗАНН. По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 841 от 09.03.2022г. по НАХД № 10533/2021г. по описа на СРС, 2 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №21-4332-007164/08.04.2021г. на началник група при отдел „Пътна полиция”, СДВР, в частта, с която на А. Д. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, и е изменено НП в частта, с която на А. Д. А. са наложени наказание „глоба“ в размер на 200 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за 2 месеца за нарушение на чл.103 от ЗДвП, като е намален размера на наложените му наказания на „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.